

Zitting 2000-2001

21 maart 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het informatiecentrum Wonen in Brussel

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de beleidsplannen 2001-2004 van VZW De Rand

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Woensdag 21 maart 2001

VOORZITTER : De heer André Moreau

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.42 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het Informatiecentrum Wonen in Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het informatiecentrum Wonen in Brussel.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, het informatiecentrum Wonen in Brussel is in 1997 in een vrij optimistische sfeer opgericht. Men hoopte toen stilaan de grote uittocht van de Nederlandstalige Brusselaars terug te dringen. Sommige mensen meenden zelfs dat er een mogelijkheid was om Vlamingen van buiten Brussel te overtuigen om in de hoofdstad te komen wonen.

Die mensen dachten toen voornamelijk aan pendelaars die het beu waren om dagelijks in de file te staan of in een overvolle trein te zitten, aan Vlamingen die zich aangetrokken voelden door het grote aanbod aan sociaal-culturele en andere activiteiten en aan mensen die zich aangetrokken voelden door de lappendeken die Brussel is geworden. Het informatiecentrum Wonen in Brussel, dat een gedeelte van die mensen wou overtuigen om in Brussel te komen wonen, moest hen hierbij de weg wijzen. Vorig jaar heeft het centrum nog een informatiecampagne met opvallende televisiespots gevoerd.

Een lezersbrief in P-magazine heeft mijn aandacht gevestigd op een aantal zaken die blijkbaar fout lopen. Indien de beweringen in deze lezersbrief overeenkomen met de werkelijkheid, dan beantwoordt het informatiecentrum niet aan de gestelde verwachtingen. Mensen die om informatie vragen, worden soms zonder enige begeleiding of zonder noemenswaardige raadgevingen letterlijk wandelen gestuurd. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de briefschrijver in kwestie zich afvraagt waarom het informatiecentrum zoveel belastinggeld ontvangt. Hoewel hij blijkbaar wel vriendelijk te woord is gestaan, heeft de briefschrijver op het speciale telefoonnummer van Wonen in Brussel blijkbaar amper of geen informatie ontvangen over de verschillende premies voor mensen die naar Brussel willen verhuizen of er een huis willen kopen. Wat het aanbod aan huur- en koopwoningen betreft, heeft de briefschrijver blijkbaar de raad gekregen om zelf wat in Brussel rond te rijden en zelf uit te kijken naar affiches met de opschriften 'te huur' en 'te koop'.

Deze handelwijze kan verschillende oorzaken hebben. Misschien leeft er een desinteresse bij het personeel. Misschien is het informatiecentrum het slachtoffer van zijn eigen succes. Misschien is er een personeelstekort, zodat men de mensen niet langer degelijk kan bijstaan. Ik veronderstel dat de precieze oorzaak uit het antwoord van de minister zal blijken.

De briefschrijver, die zich uiteindelijk tot de advertentiepagina's van het weekblad Vlan heeft gericht, heeft moeten vaststellen dat de rooskleurige verklaringen van Wonen in Brussel omtrent de betaalbaarheid van de woningen in Brussel niet met de werkelijkheid stroken.

Naar aanleiding van de uitgave van de eerste folder van Wonen in Brussel heb ik hier trouwens zelf al op gewezen. Bij de rubriek over betaalbaar wonen, heeft men toen een foto afgedrukt van een

Van Nieuwenhuysen

appartementengebouw op de Tentoonstellingslaan te Jette. Ik wist toen pertinent zeker dat de appartementen in kwestie 7 miljoen frank elk kostten. Hoewel men dit bezwaarlijk goedkoop kan noemen, is deze foto toen toch gebruikt ter illustratie van de stelling dat men in Brussel goedkoop of betaalbaar kan wonen. Ik heb toen al op die overdrijving in de folder gewezen. Men kan beter correcte informatie geven. Indien men de zaken rooskleuiger voorstelt dan ze eigenlijk zijn, lokt men eigenlijk mensen naar de hoofdstad met schijnargumenten. Na een tijdje zullen die mensen ontgoocheld weer vertrekken.

Ik vraag me af of de werking van het informatiecentrum geregeld wordt geëvalueerd en wat de eventuele bevindingen van die evaluaties zijn. Beschikt de minister over cijfergegevens die een idee geven van de mate waarin het informatiecentrum Vlamingen naar Brussel weet te lokken? Ik weet dat in de beginperiode regelmatig tevredenheidsonderzoeken zijn verricht. Is recent nog een dergelijk onderzoek verricht?

Ik veronderstel dat het informatiecentrum in de toekomst nog campagnes wil opstarten en de bestaande campagnes wil opvolgen. Ik vraag me evenwel af of het niet beter zou zijn om eerst na te gaan of de begeleiding van de mensen die Wonen in Brussel contacteren momenteel optimaal verloopt.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Het in 1997 opgerichte informatiecentrum Wonen in Brussel heeft tot doel de Vlaamse aanwezigheid in Brussel te versterken door Nederlandstalige gezinnen ertoe aan te zetten in de hoofdstad te komen wonen. Het informatiecentrum Wonen in Brussel werd in de schoot van de Vlaamse Gemeenschapscommissie opgericht. Die instelling zorgt voor huisvesting, personeel en andere logistieke uitgaven. Gelet op de band tussen Brussel en Vlaanderen zorgt de Vlaamse Gemeenschap voor de promotiecampagnes.

In het verleden werden reeds twee promotiecampagnes gevoerd : een eerste eind 1997 bij de lancering van het initiatief en een tweede, eind 1998, die als een soort onderhoudscampagne kan worden bestempeld. In 2000 werd dan een grootscheepse campagne gevoerd die heel wat media-aandacht genereerde, en die in mediakringen wordt geciteerd als een schoolvoorbeeld van een campagne die met beperkte middelen een maximaal doel be-

reikte. Uw stelling dat het rond het initiatief Wonen in Brussel na een hoopgevende start stil is geworden, vind ik dan ook volkomen onterecht.

Sta me toe even kort over die laatste campagne uit te weiden. Terwijl de vorige campagne zich tot iedereen richtte, werd nu in hoofdzaak op twee doelgroepen gemikt. De eerste doelgroep wordt gevormd door de zogenaamde oudere jongeren van 20 tot 35 jaar die nog niet gesetteld zijn en op zoek zijn naar een dynamische omgeving met veel contact- en ontspanningsmogelijkheden, maar zonder sociale controle vanwege de burens. Voor hen is de huur- en aankoopprijs een belangrijk element. De tweede doelgroep wordt gevormd door de zogenaamde jongere ouderen, zeg maar de 50-plussers, van wie de kinderen de deur uit zijn en voor wie het bestaande huis te groot is geworden. Bij die doelgroep moeten bepaalde vooroordelen weggevoerd worden over Brussel als onveilige en verloederde stad. De campagne werd in twee golven gevoerd : één in het voorjaar en één in het najaar van 2000.

Er werden daarbij de volgende traditionele communicatiemiddelen gebruikt. In de eerste plaats een folder, die niet alleen wonen in Brussel, maar ook Brussel zelf, in een positief daglicht plaatst en de vele facetten van onze hoofdstad beter bekend maakt bij de Vlamingen. Ik benadruk dat de folder geen idyllisch en onjuist beeld van Brussel ophangt, maar wel op een aantrekkelijke en overtuigende wijze objectieve informatie verstrekt. Die folder werd en wordt via de normale communicatiekanalen van de Vlaamse Gemeenschap verspreid en ligt ter beschikking in alle openbare bibliotheken, gemeentehuizen en culturele centra. Het tweede communicatiemiddel wordt gevormd door radiospots op Radio 1 en Studio Brussel, en een derde door een televisiespot in het najaar op de VRT-zenders TV1 en Canvas. Het vierde communicatiemiddel, tot slot, wordt gevormd door advertenties in Humo, Knack, Flair en Onze Tijd.

Daarnaast werden ook minder voor de hand liggende middelen ingezet. Ik denk aan de uitdeling van folders in het voorjaar aan zeven belangrijke invalswegen in Brussel en aan de drie grote Brusselse treinstations, een opgemerkte aanwezigheid op Batibouw in het voorjaar, een folder-annexcroissantactie bij een aantal Brusselse bedrijven en instellingen zoals de VRT, de VUB, het AZ van Jette, de KBC en De Post onder het motto 'Wonen in Brussel geeft je tijd voor een rustig ontbijt', in het najaar en tot slot de samenwerking met Quartier Latin – Student in Brussel, een VZW die als algemene doelstelling heeft het aantrekkelijker

Anciaux

maken van Brussel voor de Vlaamse Student. Dit laatste initiatief bestond in het versturen, in januari 2001, van een brief met folder aan alle laatstejaarsstudenten van de Vlaams-Brusselse hogescholen en universiteiten met als leidmotief 'Wonen in Brussel is al net zo leuk als studeren in Brussel'.

Ook de website van Wonen in Brussel werd onder-tussen aangepast en omgedoopt tot het herkenbare en voor de hand liggende website-adres "wonenin-brussel.vgc.be". Vroeger was deze enkel te berei-ken via een omweg, namelijk via Digitaal Brussel.

De totale kostprijs van de campagne bedroeg 16.179.925 frank.

Dat de impact van de campagne groot is, mag blij-ken uit de volgende cijfers van het jaarverslag 2000. Tijdens de eerste twee campagnemaanden, namelijk februari en maart 2000, belden er 2.200 mensen, wat neerkomt op ongeveer 65 telefoontjes per dag. Ter vergelijking : in 1999 waren er 4.473 te-telefonische oproepen over het hele jaar. In 2000 werd aan 2.456 personen per post of per fax infor-matie bezorgd, waarvan 72 percent tijdens de cam-pagnemaanden. Dit is een verdubbeling in vergelij-king met 1999. In 1999 ging de informatie in 40 per-cent van de gevallen naar een Brussels adres. Hoe-wel er in 2000 meer Brusselaars Wonen in Brussel contacteerden, ging het procentuele aandeel van de Brusselse informatievragers achteruit.

De spots op de VRT konden in heel Vlaanderen worden bekeken en er werd massaal op gere-ageerd. Het zijn vooral mensen uit stedelijke en grootstedelijke regio's die informatie opvragen. Koplopers zijn het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (749), Leuven (216), Dilbeek (143), Gent (109), Vil-voorde (93), Hasselt (55) en Antwerpen (54).

De website werd in 2000 met 9.907 hits driemaal zoveel bezocht als in 1999. Concreet betekent dit gemiddeld 27,8 pageviews per dag. Een bezoeker wordt slechts eenmaal geteld door een pageview (het opvragen van een internetpagina door een be-zoeker). De drukste dag was 16 oktober 2000. Toen bezochten 119 mensen de internetpagina's van Wonen in Brussel. Het informatiecentrum kreeg in die periode, naar aanleiding van de najaarscampag-ne, heel wat mediabelangstelling. In vergelijking met vorige campagnes werd het internetadres nu centraler geplaatst. Tijdens de campagnemaanden waren er zeer regelmatig meer dan 50 bezoekers per dag op de website. Ik ben uitermate tevreden over de gevoerde campagne en de impact ervan.

Het is uiteraard onmogelijk om na te gaan wat de invloed van het infocentrum op het reëel aantal verhuisbewegingen vanuit Vlaanderen naar Brus-sel is. Men vraagt wel aan de mensen om aan Wonen in Brussel achteraf te laten weten wat ze met de informatie aanvangen. Van velen hoort men echter niets meer.

In 1999 verhuisden 6.000 à 7.000 gezinnen en al-leenstaanden uit Vlaanderen naar Brussel. In totaal ging het om meer dan 10.000 personen en om on-geveer de helft van de totale migratie vanuit alle regio's van België naar Brussel. De helft is dus in-derdaad naar Brussel verhuisd. De cijfers op zich zeggen niets over de motieven om naar de hoofd-stad te verhuizen. Arbeid komt waarschijnlijk op de eerste plaats ; de kennis van het Nederlands en het Frans zijn ook belangrijk. We moeten dan ook nagaan of het Vlaams beleid en de Vlaamse voor-zieningen voldoende zijn gewapend om zowel met de geboren en getogen hoofdstedelingen als met de Brusselse Vlamingen of Vlaamse Brusselaars om te gaan.

Wat de recente persperikelen inzake Wonen in Brussel betreft, kan ik kort zijn. Het gaat om één ontevreden persoon, die dezelfde lezersbrief heeft gestuurd naar Het Laatste Nieuws, De Morgen, Het Nieuwsblad en P-Magazine. Sommige kranten hebben de zaak uitvergroot. Het Nieuwsblad kopte boven de brief zelfs : 'Dank u, Vlaamse Gemeen-schapscommissie'.

Het gaat hier in feite om een eeuwig misverstand. Sommigen denken dat Wonen in Brussel een soort immobiliënkantoor is, dat kant en klare oplossin-gen biedt en bij manier van spreken één concrete woning suggereert. Dit is echter niet het geval. Wonen in Brussel maakt de mensen wegwijs in het aanbod, in het kluwen van de verscheidene Brus-selse huisvestingsdiensten en -voorzieningen, geeft informatie over de bestaande databestanden en or-ganiseert stadstours voor geïnteresseerden. Vorig jaar waren er voor dit laatste 413 deelnemers. Ove-rigens zijn de meeste reacties van de gebruikers van de diensten van Wonen in Brussel wel positief. Dit bleek nog maar eens ten overvloede uit de uit-zending Groot Gelijk op Radio 1 van vorige week. De bewuste briefschrijver moest gas terugnemen onder druk van de vele positieve reacties en telefoontjes.

De evaluatie van de werking van Wonen in Brussel is in de eerste plaats een taak van de VGC. Uiter-aard volg ik zelf ook de werking. Eén van mijn me-dewerkers zetelt in de stuurgroep terwijl ik er ook

Anciaux

bij betrokken ben uit hoofde van mijn functie als waarnemer van de VGC-collegevergaderingen.

In de toekomst zou het opportuun zijn op regelmatige tijdstippen onderhoudscampagnes te voeren, zeker gezien de impact ervan. In het kader van het communicatiebeleid voor Brussel, mijn rol en die van de VGC hierin, en in relatie met de recente uitbouw van de VZW Onthaal en Promotie in Brussel, wil ik echter eerst de toekomstige positie van Wonen in Brussel in het geheel bekijken en met de VGC bespreken.

Wonen in Brussel heeft een zeer grote impact, zeker op een aantal wijken. Deze dienst draagt er ontegensprekelijk een steentje toe bij dat Vlamingen daar gaan wonen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik geef toe dat de zinsnede over de campagne in mijn vraag om uitleg niet klopt. U hebt daar uitgebreid op geantwoord. Het was mij vooral om de opvolging te doen. Ik was vooral gealarmeerd door die ene brief.

De cijfers die u hebt gegeven, zijn vrij positief. Mensen verwachten misschien te veel van de diensten van Wonen in Brussel. Het zou wel interessant zijn als men in de toekomst informatie op maat zou verstrekken en inspelt op de desiderata van de aanvrager. Misschien heeft men dan wel meer personeel nodig.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik zal rekening houden met die suggestie bij de verdere besprekingen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de beleidsplannen 2001-2004 van VZW De Rand

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de beleidsplannen 2001-2004 van VZW De Rand.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het is eigenaardig dat ik toevallig de hand heb kunnen leggen op de nota met de beleidsoriëntatie 2001-2004 van VZW De Rand. Ik was aanwezig op een feestviering in het cultureel centrum van Linkebeek. Ook de voorzitter van de VZW was daar aanwezig. Hij maakte in een toespraak melding van de nota. Ik heb hem gevraagd of het mogelijk was om een kopie van die tekst te krijgen, wat voor hem geen enkel probleem was. Vervolgens heb ik die tekst naar de leden van deze commissie laten doorsturen. Hoewel dat zeer interessant zou zijn, is het niet mijn bedoeling om dit vandaag al ten gronde te bespreken.

Ik zou vandaag reeds een aantal specifieke vragen willen stellen met betrekking tot de in de nota voorgestelde verdere uitbouw en operationalisering van de gemeenschapscentra. De nota maakt een aantal beleidsprioriteiten voor de komende drie jaar duidelijk. Men wil een kleinschalige gemeenschapsinfrastructuur realiseren in Drogenbos. Indien ik me niet vergis, is daar momenteel niet dergelijke infrastructuur.

Ook wil men het beheer van de Boesdaalhoeve integraal verwerven. Volgens de nota is dit vandaag nog niet het geval. Het beheer wordt momenteel gedeeld met een muziekacademie uit Alseberg en met een instelling uit het Brusselse. Ik heb de minister hierover trouwens onlangs nog een schriftelijke vraag gesteld.

Verder wil men door middel van concessie-overeenkomsten ontmoetingsplaatsen creëren in alle gemeenschapscentra. Dit betekent dat men aan elk gemeenschapscentrum een cafetaria wil verbinden. In dit verband wordt overigens ook gewezen op het belang van herstellingen, aanpassingen en verbeteringen van de gemeenschapscentra.

Ten slotte wil men de onthaalbalies ombouwen tot klantgerichte informatieloketten. Aangezien de Vlamingen in de faciliteitengemeenten voor bepaalde zaken vaak niet of moeizaam bij het eigen gemeentebestuur terecht kunnen, moeten de ge-

Van Nieuwenhuysen

meenschapscentra inspringen en deze mensen bijstaan.

De VZW merkt op dat de uitvoering van een dergelijk programma de nodige middelen zal vergen. Het ligt voor de hand dat de Vlaamse Gemeenschap voor die middelen moet zorgen. Ik vraag me dan ook af in hoeverre de minister achter de beleidsopties van VZW De Rand staat. Weet de minister reeds hoeveel bijkomende middelen de VZW precies vraagt? Is de minister bereid om een toezegging van die middelen te overwegen?

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, de Boesdaalhoeve wordt momenteel gebruikt door VZW De Rand, door de Erasmushogeschool van Brussel en door de Orfeusacademie van Alsemberg.

Minister Bert Anciaux : De Boesdaalhoeve is eigendom van de ARGO.

De heer Eloi Glorieux : Is het nodig om de Boesdaalhoeve volledig te verwerven? Aangezien het gemengd gebruik momenteel goed functioneert, vraag ik me af waarom we niet op dezelfde wijze kunnen verder werken.

Ik wil in dit verband nog een andere opmerking maken. Wat er ook gebeurt, het is belangrijk dat de Orfeusacademie bepaalde garanties krijgt. De muziekacademie moet de kans krijgen om in dit gebouw te blijven functioneren.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijns inziens schuilt het grote probleem in het gemeenschappelijk gebruik van de lokalen door verschillende diensten. De muziekacademie is slechts één van de gebruikers. Hoewel het beter zou zijn om het centrum louter als gemeenschapscentrum te laten functioneren, moet de muziekacademie ook verder kunnen werken. Een oplossing voor dit probleem is niet onmiddellijk voorhanden.

Hoewel ik me bij de daarnet gestelde vragen wil aansluiten, wil ik erop wijzen dat men niet steeds moet krijgen wat men vraagt. Men dient niet enkel rekening te houden met de vraag om meer middelen, maar ook met de bedoelingen daarvan met de resultaten die men denkt te bereiken.

We hebben in het verleden al vaak concurrentie vastgesteld tussen Brussel en Vlaams-Brabant. Deze concurrentie zou zich ook kunnen afspelen tussen de betrokken gemeenten en de rest van de Vlaamse Rand.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik heb het document 'Beleidsoriëntaties 2001-2004' van VZW De Rand uiteraard met veel aandacht gelezen. Ik kan me niet precies herinneren of ik dit document voor of na de heer Van Nieuwenhuysen heb ontvangen. Ik moet toegeven dat ik alleszins niet de reflex heb gehad om dit document aan de leden van de commissie te bezorgen.

Dit document bevat heel wat interessante ideeën. De komende jaren zullen we hieruit de prioriteiten voor de Vlaamse Gemeenschap distilleren en nagaan hoe we die prioriteiten kunnen verwezenlijken. Dit zal steeds in overleg met VZW De Rand gebeuren.

Om de werking van VZW De Rand beter te kunnen evalueren en om de vooropgestelde doelstellingen te kunnen realiseren, heb ik ervoor geopteerd om vanaf dit jaar een jaarlijkse beheersovereenkomst met VZW De Rand af te sluiten. In deze beheersovereenkomst zullen we de beoogde doelstellingen elk jaar in gezamenlijk overleg vastleggen. Deze werkwijze moet een betere evaluatie van het geleverde werk mogelijk maken. Hoewel het me logisch lijkt dat we hierbij zullen putten uit de nota 'Beleidsoriëntaties 2001-2004', zullen we hier zeker ook eigen aandachtspunten aan toevoegen die niet in de nota voorkomen.

De eerste beleidsprioriteit van VZW De Rand betreft de realisatie van een kleinschalige gemeenschapsinfrastructuur in Drogenbos. Ik heb verleden jaar al verklaard hier een voorstander van te zijn. Indien we een geschikte accommodatie kunnen vinden, ben ik bereid om hiervoor de nodige middelen vrij te maken. Jammer genoeg zijn we vorig jaar een mooi gebouw misgelopen, maar ik heb opdracht gegeven aan VZW De Rand om haar zoektocht nog te intensifiëren. Ik wens te benadrukken dat het hier om een kleinschalige gemeenschapsinfrastructuur gaat en er dus geen sprake kan zijn van de aankoop van een grote polyvalente zaal. Het gemeenschapscentrum in Drogenbos moet dienen om het Vlaamse verenigingsleven te ondersteunen en kan eventueel ook dienen om een deel van het personeel van VZW De Rand in onder te brengen.

Anciaux

Wat de Boesdaalhoeve betreft, kan ik het volgende antwoorden. In samenwerking met minister Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming wil ik zo snel mogelijk tot een oplossing komen voor dit accommodatieprobleem. De uiteindelijke oplossing moet het mogelijk maken de Boesdaalhoeve tot een volwaardig gemeenschapscentrum uit te bouwen. Op zeer korte termijn worden alle bij de zaak betrokkenen uitgenodigd op het kabinet. We zullen trachten om een procedure af te spreken om dit probleem op de best mogelijke manier te kunnen aanpakken. Ik ben er wel van overtuigd dat de ARGO de eigenaar is. De problematiek ligt trouwens niet zozeer in het aantal gebruikers en de variëteit ervan, maar in de beperkte beschikbaarheid van interessante zalen op bepaalde uren.

Ik ben wel te vinden voor het creëren van een ontmoetingsplaats in alle gemeenschapscentra via concessie-overeenkomsten. Het behoort evenwel niet tot één van mijn prioriteiten voor 2001. In de toekomst kan dit zeker worden besproken, maar dan op basis van een goede kosten- en batenanalyse.

In antwoord op uw vraag met betrekking tot de herstellingen, aanpassingen en verbeteringen aan de gemeenschapscentra, kan ik u het volgende antwoorden. De overeenkomst tussen VZW De Rand en de Vlaamse Gemeenschap bepaalt dat er jaarlijks in overleg tussen beide partijen afspraken worden gemaakt over het krediet voor de noodzakelijke investeringen en het noodzakelijke eigenaarsonderhoud aan de ter beschikking gestelde infrastructuur. Er is dus geen vast jaarlijks bedrag voorzien. Verbouwingen, investeringen en grote onderhoudswerken worden betaald met middelen uit het Cultuurinvesteringsfonds. Andere onderhoudswerken worden betaald met de onderhoudskredieten van de afdeling Gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap. Daarnaast heeft VZW De Rand in de eigen begroting nog geld ingeschreven

voor deze doeleinden. Op dit punt wordt dus reeds tegemoet gekomen aan de vraag van VZW De Rand, en wordt in onderling overleg beslist welke investeringen of onderhoudswerken prioriteit krijgen.

De ombouw van de onthaalbalies tot klantgerichte informatieloketten is zowel voor de Vlaamse Gemeenschap als voor VZW De Rand zelf een van de prioriteiten voor 2001. Dit is dan ook al opgenomen in de begroting van 2001 van VZW De Rand en kan dus worden gefinancierd met de jaarlijkse toelage die de VZW van de Vlaamse Gemeenschap ontvangt.

Zoals u hebt kunnen merken, zijn er dus geen grote tegenstellingen tussen het beleidsdocument van VZW De Rand en mijn visie over de werkzaamheden van deze VZW. We werken intensief samen en zullen dit ook in de toekomst blijven doen. Alle nieuwe initiatieven zullen op hun waarde worden onderzocht en, indien zinvol, ook worden ondersteund.

Een communicatieprobleem dat de laatste maanden sterk aan de oppervlakte is gekomen, is toe te schrijven aan het feit dat we de laatste maanden te intensief en te rechtstreeks met VZW De Rand praatten, in plaats van dit via een driehoeksoverleg met de provincie te doen. Deze situatie werd ondertussen rechtgetrokken en de zaak wordt verder opgevolgd. We zullen via een meerjarenplan de prioriteiten bepalen en dit zal zeker uitvoerig aan bod komen in het actieplan Vlaamse Rand dat we momenteel – zoals aan de commissie beloofd – aan het opstellen zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.15 uur.*
